

Bcn celobre 13 octubre 1947

C/0266(1) UAB

Estimat fill: Mentre hemos que ja havíais rebut respostes
a aquell cartó tui especial del dia 20 de setembre, i que
tindràs, trobare la que la mare va adreçar-te la setmana
passada, et escrits avui especialment tu del dia 18.

La sevira Rletas l'he fullejada moltes vegades i rem-
bre amb ganes i amb capella meva d'emoció que moduaix
avabentur de de moltes coses que nom creia perdudes i les
reus vius i palpitals com mai. La vida espiritual es,
avui encara, a Catalunya tant qu'et, apagada i ou-
ta, que noves per lates exposicions, ~~per a~~ i semi-cla-
dintus, de tant en tant hom s'adona que no s'ha ha-
tut més il·luminar donar la informació que no s'ha ha-
dit res. Tant aquí com a fara les classes es conserven
anovament i un dia o altre granian amb esplen-
dor. Avui ab teus treballs hi ha tractat noves dos-
des, un fragment de novel·la i dues poesies. Una
d'elles dedicada a Xavi Vargas, del qual se'n dona
actualment a la Sala París, una exhibició de pintures
que a mi mateix, que heus amés havíeu pogut tenir
acomià d'haver la conegut, m'ha deixat maravillat. La
mota artística més destacada de la "reentrada" i pot-
esser la més realment important que s'ha donat
d'un amic en si - llurit les exhibicions de Sant - i que
qui sab n'hi tardaria amys a donar-se en una de rem-
plant. Indoc a la merent la critica que li dedica "Des-
tinio". Pel que fa ab teus contes no hi ha tractat no-
metrat sensible. Pel ésser una definició de l'estil, mes
apretat, mes contruit i net. en fa l'efecte que aquests
i altres contes reviuix en un valum, ~~per~~ pel fet d'ésser
de que l'anecdota s'expliqua senzillament en primera persona
abstrolarien una mica al lector. Es un dels defectes
que hi trobs, pocs consideraré ja imprevede en tuí aporta-
ment maraviliat que en els treballs de la primera època
en resularan les. El fragment de novel·la el trobo m-
grosse pudentcia que tuvis fet hi en almenys la si-
mitat, que altres han rebut sense entebancs. No es pot
ser almenys certa en los contants de la apartu-
ritat. En mig de periodes ambvoluntats ambuses
i regnes, en modernes convulsiions sorprenents i rem-
pre impredictes. de tutes maneres m'hauria apagat m-
miques més aves de tui i m'agradaria valer-ne, per respe-

ser espaiades que, en cas divertat, servirien per estudiar responsabilitats. Ara resulsa que la cosa més ambaixada és quantitat i nombre hi ha rigor pel que respecta a l'Església i per tant treball o actuar inclosos en l'Index de Roma. El militar i els capellans i tota cosa que els concerneix d'aprop o de lluny, més abundantment tal. No vol dir que els pioners s'hi jugin ~~atret~~ als darrers dires. S'han entreveït, no obstant, homes, her a deixar passar per la pista esclata una mica de lliur i una mica d'aire, que immediatament respiren millor. No encara, però, a ple pulm... ni molt temps! Però els coríts com hem vingut pocs ara, això ja ens sembla una gran cosa...

S'ha acabat l'estiuig!... Vende't dia 2, en han ha retrobat l'aula. Comencem, ell i jo, a donar-nos ~~comparacions~~ compte del barroquisme de l'enriquiment recaudari. Es quelcom molt caregat i caregos. Moltos amiguetes!... molts elits!... molta feina!... molta palla!... molt fum!... i moltes heretges! Hi han amiguetes nobles i profites! Molt matí que, literatura. Blat!... N'hi han d'indústries mèdiques, cosmològiques, Lenguaje(?) dites del tut: Ciències

història, geografia, etc.

N'hi han d'utils del tut: Història, geografia, etc. Poc se'n repara, i Religió, poque està adulterada. Però cal adaptar-se i aprendre's-ho tut. Jo, dintre el que heu, no us deslliurari. Li les lligues, ajudant-lo a interpretar-les directament, deixant de ferne retalleres i empafies, la pintura del qual no pot ésser altre que la de donar ganes als elits.

Ta tenim el pis arrengat. Es a dir el pis: el menjar i el rebost, uous. Hem alliberat les parets de non quixos, ~~noixos!~~... de papers! Anyants al camp de de carceris enutes s'han dirigit sobre la brotxa i l'esfàntula del pintar. Les parets vetes, repassades i pintades a la vella, ara fan molt goig. No hi queda ni rastre de moble antic. ~~bon~~ Només s'ha salvat el rellotge! Al menjador hi tenim un bufet, taula i cadres de broxa de tipus que aquí se'n diu colonial; una taulera fruicular, un cadiretal tapissat i un canterano, que imserveix de taula de treball i mestral de papers. Suposo que

EBC 0266(2)
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

pi valer que es un anticíano. Es un mollet **Únixte**, de colorix era i bruixó, d'origen mallorquí. Una **replaca** del secretari, ben molt preciosa i que s'adon molt bé amb la llreta dels mollets. Damunt del anticíano un oli impressionant del Rupel; a cada costat del relleu, renacles ollis den Margenat, força reeixits. Aquest Margenat din quèt coneix: "l'ho treballà tot per a exportar-n'hi del pànic, a l'Argentina. A l'altre parell hi ha una replaca llibreria, amb llibres; es clar! i petits objectes damunt. Fa un conjunt agradable i cómode. El rebedor, també netes les parets i mures un mirall i un pentjador, renzell: de don quin. L'hi feixa quelcom que ja viuix. Un oli den Pusell ^{un d'en Margenat i verava!} el traïsei ayent en la seva veu una vica, ens ho ditxet de mol. de cops: farà, an, que viuixem una vica millor, sense el contrast que existix entre Sallent i Barcelona. Allí tan sols, malit, curiosament cridat, fins els meus petits detalls... I a Barcelona, vell de 35 anys i sense cap gracia, prouix que els mollets pertanyien a una espouse de la d'ertils més infartants: modernisme i encara modernisme de serie!... També hem intentat un petit canvi a la inexcusable estança d'apres de la cuina.

els paragrafs dedicats a la mare no en fan altre enment, ni si el precis per a dir-te que li rioparen com un bâlrem de mireclos efectes, així com la carta que me rebre dies després. Ella ho ha contentat tot, i jo me devils que no li excedeixis les arribades de llegir-la i de que miqui escriure't. Els moments que dedicava a una i altre cosa, li entabliaran part de les penes que passa: fins giro a dir que les galivies van formar una cosa.

Admico el seu romanticisme, oliguem-ne comercial. En resum, la que, poquent fer-ho, exercencies tuteles sobre persones que ho mereixen. No veig darrer, que 'l taller requereixi nota la teva responsabilitat antistic i econòmica, sense que n'heguis el meu petit molt. Comprendo que 'ls teus dos protegits i deixe-

biles estiguin molt contents. El que no re~~escriu~~gu-
me es d'on ~~pasa~~ perquè la satisfacció ~~que reus~~ que
pots comprendre que no faig tots retrets!... però mirant
les coses des d'un punt de vista pràctic, jo crec que
hauries de participar por o molt dels quants del
taller, puix que els que hi haguis tenir: eines, mo-
bels, material, etc. i la responsabilitat que, en cas
de fregissos, tots sentiris, he valen un petit interès!...

Consensos i "adells" com un record dels molts
temps de la nostra vida. No he oblidat cap detall
de la compra, tant plena d'imprevistes, com par-
te sempre que pretenent qualcom. Coneixem l'"Ad-
ell", i els dos canviers de penobre vistes inmemoria-
tigables, i aquell frètil projector que va canviar-s'hi
un mal negocci! — amb la Paltre Bralys, i una
camara 18x24, i una 10x15 i una 6%²x9, i un
camara 18x24, i una 10x15 i una 6%²x9, i un
tripode, i un pen de campanape... Jo no faig un de
res, més per respecte, després per manca de temps
i n'hi ha tant perquè la mare no ho permet, confron-
tares que un dia podrà veure de nou com tu ho
manejeis tot, amb aquella il·luminació tant ferre...

He examinat el temps disponible. Però no
he calculat. El que m'queda per dir serà aljat
d'una altra carta, que farem servir esperar resposta
a la meva. També et transmetre, aviat, una con-
tinuació a la carta meva anterior, sobre el fet con-
cret d'una amentable xapendularia.

Ara estimada: Veig que no dics res del Daimon.
M'enté que in parlem amb la mare! És un borbó de
concessions. Així volia dir tot de coses a en Pere; i m'he
quedat a mig servei espai un temps per a més. La
mare ja us ha dit coses que jo podríeu repetir aquí
sense la mateixa enviaçió i així que ella hi és
una dites. L'ha comprat, doncs. Suposo que t'hi vorrà
ferri tant quan com el nostre. El dia 19 en el Sant del
Pere. Valdrà que aquestes rutes, in així venint en la
aprovabilitat de felicitat. I que t'paren ben felis.
Voraltres, el celebrarem mengant a la Verge per ell, her-
ta i her en Daimon. Molt benvens her a tots del vostre nasc
cicle